

De Slechte Seks Prijs

Slechte seks is u vanzelfsprekend alleen maar bekend van horen zeggen, maar schrijvers hebben er nu eenmaal hun beroep van gemaakt de menselijke ervaring in alle facetten te doorvoelen.

Om - *excusez le mot* - paal en perk te stellen aan het onsmakelijk lichamelijk verkeer in de letteren roepen Humo en De Nachten **De Slechte Seks Prijs** in het leven. Hieronder vindt u de zes genomineerde fragmenten voor de eerste editie van deze prijs, alle uit Nederlandstalige romans van het afgelopen jaar. hier kan u tot en met maandag 22 januari uw stem uitbrengen op het volgens u slechtste fragment.

De winnaar wordt bekendgemaakt op 26 januari tijdens **De Nachten** en krijgt een wellness-weekend en een magnum fles champagne cadeau - op voorwaarde dat hij de prijs persoonlijk in ontvangst komt nemen.

Ademt u even diep in, hier zijn de genomineerden:

1. Marieke Groen, 'Koortsgloed'

'Mijn handen grijpen naar Omars heupen voor houvast, ik zuig hem af op het ritme waarmee Leif me neukt. Ik ben een vleesgeworden palindroom, lippen van boven en lippen van onderen. (...) Alle vooroordelen zijn bevestigd en het zal me een worst wezen.'

2. Bart Van Lierde, 'Een sprong naar de hemel'

'Tot aan zijn elleboog zat hij in haar. Hij grabbelde in het rond, kreeg de wand van haar baarmoeder stevig te pakken en trok zijn arm langzaam terug. Hij scheurde het orgaan uit haar lijf, rukte het uit de vagina. Darmen en andere ingewanden kwamen mee. Overal bloed. Hij bracht de baarmoeder naar zijn mond, beet er stukken uit, kauwde en slikte alles door.'

3. Abdelkader Benali, 'Feldman en ik'

"'Vastpakken," zei de jongen en hij stak me zijn vleesknuppel toe, alsof hij me een rol behang aanreikte. Ik hield hem mechanisch in mijn hand vast. Hij was hard en in dat vlees voelde ik het kloppen, het verlangen. "Stop 'm in je mond en begin er eerst op te likken. Ik hoef je niet alles te zeggen." De jongen keek om zich heen, alsof hij toeschouwers verwachtte. "Komt dat zien, komt dat zien." "In je mond stoppen en likken," herhaalde de jongen. Hoe kun je likken en hem in je mond stoppen tegelijk, maar over dit soort kwesties met hem in discussie gaat zou tot veel verwarring leiden.'

4. Marcel Möring, 'Dis'

En daar, op het moment suprême (want dat is het wel) hoort Marcus Kolpa zijn sperma het scherm raken. SPLAT! (Ja, dat hoort hij echt.) Het spat in het gezicht van de nieuwslezeres, tussen haar ogen, en druipt dan als een uitzakkende kwak verf over haar neus, haar mond, naar beneden, langs haar hals. Het is een epifaan moment.'

5. Dré Steemans, 'Jongens onder elkaar'

"'t Werd in ieder geval spannend de volgende minuten: Alexander stond recht tegenover mij een beetje tegen de muur te leunen. Hij aan de ene kant van de pot, ik aan de andere. Hij boog zich naar mij toe, maakte mijn ceintuur los en ritste langzaam mijn broek open. Zo stil mogelijk, zonder lawaai te maken. Daarna frunnikte hij mijn jongenspiemel uit mijn onderbroek en ik liet hem begaan. Dit soort spelletjes had ik vroeger thuis ook al eens gespeeld met mijn kameraadjes. Als we soldaatje speelden en we schoten iemand neer, dan bleken de kogels ook altijd op de meest rare plekjes te vinden.'

6. Luc De Vos, 'De laatste mammoet'

Nu herkende ik haar, het was een van die Hollandse meisjes. Ze moest er al twintig zijn. Ze miste een voortand en ze rook naar urine en jenever. Ze nam mij in haar armen en kuste mij op mijn mond. Ze nam mijn hand en stopte die in haar broek. Ik begon mijn hand over haar doorweekte poes te bewegen. We vielen in de modder en ze kwam onmiddellijk klaar. Ze kreunde hard. Niemand van de mensen die daar in het rond liepen had dat gezien of gehoord. Het was alsof wij niet bestonden.'

Vitalski

Slechte seks

Will Ferdy heeft in zijn biografie gesteld dat er voor een artiest niets zo tragisch is als geboren te moeten zijn in Vlaanderen. Dit axioma is dubbel zo krachtig van tel wat de schone letteren betreft. Ofwel hoor je tot een van die vijf schrijvers die Tom Lanoye heten en verdienen je prijzen aan de lopende band (terecht maar desondanks vervelend), ofwel ben je simpel gesteld niemand - bijvoorbeeld Bart Van Lierde. Hoewel hij van ieder boek minstens vijfduizend exemplaren verkoopt (bestsellers dus), moet hij telkens opnieuw voor ieder manuscript de straat op, met alle DNA waarover hij beschikt op zoek naar telkens opnieuw een andere uitgever (hij slaagt daar ook telkens in!) Ieder jaar vult hij op eigen krachten zijn dossiers in voor de literaire commissie - om dan telkens opnieuw te moeten aanhoren dat zijn materiaal "te weinig maatschappelijk relevant" zou zijn (alsof zo'n commissie daar enig benul van zou hebben). Het voorbije weekend heeft Van Lierde dan toch een officiële prijs gekregen: die voor de slechtst geschreven seksscène van het

jaar. Hij nam zijn champagne sportief in ontvangst en kreeg de kans zijn publiek te vragen om de gewraakte passage te beoordelen binnen het geheel van zijn boek. Eerder prees, in *Gazet Van Antwerpen*, recensent Peter Haex dit boek toevallig juist uitgerkend voor zijn compacte plot. In ieder geval kreeg *Een Sprong Naar De Hemel* dankzij deze lacherige prijsuitreiking

eindelijk wat aandacht. (Ik herinner mij nu dat ik dit boek vorige maand ook persoonlijk, dankzij het baanbrekende Vitaya, op de televisie heb kunnen aanpakken. Voorlopig is dat boekenprogramma overigens weer afgelopen, dus zoals gewoonlijk bestaat er op dit ogenblik alwéér geen enkel boekenprogramma meer in ons land.)

(En, nu het daarover gaat, nog absurder: we hebben ook al vele jaren lang zelfs geen filmprogramma op de tv!)

Moeten we de bedenkers van de prijs voor de slechtste seksscène dankbaar zijn, gewoon omdat zij er überhaupt in slagen om iets letterkundigs aan het publicitaire oppervlak te hijsen? Of moeten wij ons schamen, omdat voor Bart Van Lierde deze situatie hoe dan ook erg vernederend is? Leven wij eigenlijk in een boerendorp, en gaat het hier om hetzelfde paternalisme dat op de radio een grootheid als Guido Belcanto ronduit boycot, al zijn leven lang? Wat is de reden waarom Will Ferdy zelf nog altijd nergens een fatsoenlijk standbeeld heeft? Je mag gewoon geen original zijn, zo lijkt het. Je moet het van iemand hebben afgekeken.

De Slechte Seks Prijs: de winnaar

Bart Van Lierde: rénnen!

De concurrentie was keihard, maar vrijdagavond werd tijdens De Nachten in Antwerpen de eerste Slechte Seks Prijs uitgereikt aan Bart Van Lierde.

De auteur ontving uit handen van **Katja Schuurman** een magnumfles champagne en een tegoedbon voor een wellness-weekend, en dat voor het fragment waarvan ú vond dat het de slechtst geschreven seksscène uit de Nederlandstalige literatuur van het afgelopen jaar was.

'Tot aan zijn elleboog zat hij in haar. Hij grabbelde in het rond, kreeg de wand van haar baarmoeder stevig te pakken en trok zijn arm langzaam terug. Hij scheurde het orgaan uit haar lijf, rukte het uit de vagina. Darmen en andere ingewanden kwamen mee. Overal bloed. Hij bracht de baarmoeder naar zijn mond, beet er stukken uit, kauwde en slikte alles door.' (uit Van Lierdes roman *'Een sprong naar de hemel'*).

U weet dus wat u te doen staat, mocht Van Lierde u een oneerbaar voorstel doen: rénnen!

Bart Van Lierde wint allereerste slechte seksprijs

ANTWERPEN - In Antwerpen werd afgelopen nacht de allereerste 'Slechte seksprijs' uitgereikt aan Bart Van Lierde voor een fragment uit 'Een sprong naar de hemel'.

De 'Slechtste seksprijs' heeft als doel om overbodige, vervelende en slecht geschreven seksscènes in de literatuur te ontmoedigen. De prijs wil de wildgroei van overbodige seksscènes aanklagen.

Het is een initiatief van De nachten, het weekblad Humo, de Nederlandse Vpro en Weerwoordfestival.

Commentaar bij De Slechte Seks Prijs

De Slechte Seks Prijs van Humo zou zogenaamd als doel hebben de meest waardeloze seksscène van het afgelopen jaar te nomineren om zo schrijvers aan te moedigen minder van dit soort scènes te schrijven.

Toen ik telefoon kreeg van De Nachten met de vraag of ik deze prijs in ontvangst wilde komen nemen, stemde ik in en stelde voor om op het podium te zeggen dat ik nog een veel slechtere seksscène had geschreven, waarna ik een fragment voorlas waarin een meisje met een viool wordt verkracht. En zo geschiedde.

Toch blijft de toekenning van de prijs een farce. De ‘literatuurkenners’ die mijn scène hadden geselecteerd – door het boek te doorbladeren – bleken bij navraag de functie ervan niet te kennen. Het verhaal gaat over een jongen met een vernietigend sterke moederbinding. Het uitrukken en opvreten van de baarmoeder is de catharsis van de roman, en dus uitermate essentieel en functioneel. Bovendien is het helemaal geen seksscène!

Op de website van Humo konden lezers stemmen op wat volgens hen de meest waardeloze seksscène was: zij wisten niet wie de schrijver was, niet uit welk boek die kwam en niet uit welke context die was gerukt. De prijs gaat dan ook aan zijn eigen doelstelling voorbij en maakt zich schuldig aan waar de genomineerden van worden beticht. Een prijs voor De Slechtste Prijs zou volgens mij gewonnen worden door Humo. Aangezien dit soort humor bij dit weekblad vooropstaat, kunnen ze die misschien zelf organiseren, dan komen ze alvast twee keer voor in de nominatielijst.

Bart Van Lierde.